

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177
PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 19.000

Letna inozemstvo Lir. 30.000

Letna inozemstvo, USA dol. 28

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXIV. - Štev. 8 (1692)

Gorica - četrtek, 25. februarja 1982 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Razgovor z ljubljanskim nadškofom

Sobotna priloga ljubljanskega dnevnika »Delo« z dne 20. februarja je prinesla celostranski pogovor, ki ga je njegov poročevalec Anton Rupnik imel z ljubljanskim nadškofom dr. Alojzijem Suštajem. Pogovor je najprej teklo o zadnji papeževi okrožnici »Laborem exercens« o delu, prešel nato na odnose med Cerkvijo in oblastjo v Sloveniji, na narodnostni problem, na skrb za Slovence v zamejstvu in izseljenstvu, na čisto slovenskega jezika in še nekatere druge stvari. Tako je prišel na vrsto tudi kardinal Stepinac. Poročevalec »Dela« je izrazil začudenje slovenske politične javnosti (beri komunistične partije), da se je dr. Suštar »kot vrhovni poglavar slovenske rimskokatoliške Cerkve zapletel v nespornost in spore, ki zadevajo predvsem Cerkev na Hrvaškem s tem, da je podpisal izjavo škofovske konference, ki brani zgodovinsko vlogo tega kardinala«.

Dr. Suštar je dal sledeči odgovor: »V primeru kardinala Alojzija Stepinca izjavljam, da smo priče spontanega spoštovanja, ki se stalno razodeva na njegovem grobu. Upamo, da bo vrhovna Cerkev nekega dne izrekla svojo sodbo o tem spoštovanju in o osebnosti kardinala Stepinca, ko bo objektivno raziskala vsa pričevanja. Izjavo sem podpisal iz dveh razlogov: Po napadih na zagrebškega nadškofa Kuharića so bile razmere na Hrvaškem takšne, da je bila solidarnost nujna. Mi smo kot škofje v Jugoslaviji končno vsi predstavniki iste Cerkve in čutimo se povezane. Druga stvar pa je moja osebna: menim, da je treba braniti vsakega, ki ga javno napadajo. To se mi zdi splošna moralna dolžnost, vsak obtoženec ima pravico do branitelja. Naj se zadeva sama razčisti. Če sem torej to podpisal, še ne morejo razlagati, da sem hotel vnašati v Cerkev na Slovenskem probleme od drugod.«

DELO: Kako gledate na razvoj teh odnosov v prihodnje? Ste optimisti?

SUŠTAR: Sem vedno večji optimist, ker imam vtis, da to, kar se je lani dogajalo, ni koristilo nikomur, da ni nikomur prinašalo veselja, nihče ni bil srečen ob tem. Upam, da smo se iz vsega tega nekaj naučili.

DELO: Zdaj pa še besedo o osrednjem slovenskem dnevniku. Vam uspeva temeljiteje spremljati Delo? S čim ste v njem zadovoljni, česa pa najbolj pogrešate?

SUŠTAR: Najprej vas moram pohvaliti pa tudi pokritizirati vas bom. Ko primerjam Delo z drugimi časopisi — vsak dan ga berem, ne bom rekel, da ga vsak dan v celoti preberem, ker je to nemogoče — sem vesel, da je zelo dobro urejvano. Poročanje je zelo kvalitetno in objektivno. Zadovoljen sem, da imamo takšno osrednje glasilo.

Če pa me vprašate kot kristjana ali kot škofa, lahko povem, da so bila poročanja o nekaterih cerkvenih dogodkih, posebno o atentatu na papeža, dobra in da smo za to res hvaležni. Ko gre za njegova potovanja, pa so bila nekatera poročila taka, kot da bi šlo za lažje reportaže.

Omenil bi še nekatere stvari, čeprav so same po sebi malenkostne. Tako nas je prizadelo, da ni bilo niti besede v Delu ob 75-letnici prve slovenske gimnazije v Sentvidu nad Ljubljano, čeprav so bili na proslavi zastopniki najvišjih kulturnih in znanstvenih ustanov.

Ob pogrebu korziških žrtev ste zapisali, da se je pogreba udeležil tudi ljubljanski nadškof. Takoj je nekdo telefoniral, kaj to pomeni. Objektivno bi bilo reči, da je bil pogreb civilen in cerkven ter da je cerkveni del pogreba opravil ljubljanski nadškof.

Imam tudi vtis, da se še vedno nekoliko bojite izrazov, ki označujejo kaj verskega, recimo božiča. Zame je to stvar kulture. Zakaj ne bi tega povedali s pravim imenom?

Tudi pri osmrtnicah ni mogoče uporabljati nekaterih verskih izrazov. Ko sem pred časom na komisijo za odnose z verskimi skupnostmi naredil vlogo o cerkvenih pogrebi, sem omenil tudi osmrtnice

in obljubili so mi, da bomo zadevo obravnavali. Ljudje nam očitajo, da govorimo o dobrih odnosih, te stvari pa niso urejene, kar je za nekatere težko razumljivo. Potruditi bi se morali, da ne bi bil nihče prizadet.

Drugače pa cenim Delo in njegov pomen v slovenskem narodu.

■ Vladimir Dedijer je z zadnjo knjigo »Novi doprinosi za življenjepisa Josipa Broza-Tita«, kot smo že poročali, vzbudil hudo negodovanje v partijskih krogih. Ti so ga obtožili, da maže Titov spomin in da se predaja meščanskim težnjam po senzacionalizmu. Sedaj se je oglašil sam Dedijer in v odprtem pismu sporočil, da se iz nekega središča že dva meseca izvaja proti njemu sistematična gonja. Grozi se mu celo s smrtjo. »Ta gonja«, trdi Dedijer, »me razglašajo za nepoštenega in skuša vzeti čast moji sedanji ženi Veri kot tudi prvi pokojni ženi Olgi. Sistematično se me ovira v telefonskih pogovorih, moji sodelavci so pa izpostavljeni najrazličnejšim nadležnostim.«

Mednarodno srečanje o terorizmu

V Rimu je bilo pretekli teden II. mednarodno srečanje o terorizmu in nasilju, ki ga je pripravila svetovna zveza demokratičnih strank in so se je udeležili predstavniki kakih 30 strank s celega sveta.

Pogovor je prišel tudi na nasilje v El Salvadorju. Tajnik italijanske DC je odločno podprl predsednika sedanje vojaško-civilne vlade v tej srednjeameriški državi Napoleona Duarteja in izrazil prepričanje, da mu bo uspelo izvesti napovedane volitve. »Tisti«, je dejal, »ki jih ovirajo, dejansko podpirajo desnico. Mi smo že siti desničarskih režimov, ki jih izrove levica.« Pri tem je spomnil na čilski preobrat na desno. V El Salvadorju je treba podpreti vse sile, ki iščejo demokracijo, mir, politični sporazum. In Krščanska demokracija, kateri pripada Duarte, je ena od teh sil, morda glavna. Lahko je slabotna, lahko ne obvlada položaja, lahko se do neke mere z njo okorišča desnica. Gotovo pa ni nasilna; nasprotno je žrtev nasilja. Samo v letu 1981 je padlo s strani vojakov in gverilcev 90 njenih voditeljev. Salvadorskih demokratizmanov (ti so leta 1971 zmagali na volitvah, pa je bila kasneje njihova vlada odstranjena z vojaškim udarom) se ne sme istovetiti z desnico. Vsi jih kritizirajo, kar je lahko, a kaj predlagajo v zameno? Če se izloči miroljubne sile, ki stojijo med dvema nasilnima blokoma, kakšno upanje še ostane za politično rešitev, ki naj prinese državi mir in demokracijo?

Pretrsljiva so bila poročila nekaterih demokratičnih voditeljev iz njihovih dežel. Paraguay, Uruguay, Guatemala, Čile, Haiti, Bolivija, Argentina so države iz Latinske Amerike, kjer se bolj ali manj tepajo človečanske pravice. Kritike je bila deležna tudi Sev. Amerika. Njeni voditelji pogosto ne vodijo uravnotežene politike.

Na udeležence srečanja je naslovil posebno poslanico v zvezi s terorizmom tudi papež Janez Pavel II. V njej pravi med drugim: »Treba je razkrinkavati, kaznovati, obsoditi vsako teroristično dejanje, pa naj se zgodi pod katero koli pretvezo. Terorizem je nekaj divjaškega, nečloveškega, treba ga je absolutno prepovedati. Toda da se ga uniči, se je treba truditi za pravičnost, biti pozoren do teptanih pravic, v družbi vzpostaviti enakovredne odnose med tistimi, ki jo sestavljajo. Najboljši odgovor na politično nasilje je vedno in povsod tak tip družbe, v kateri so zakoni pravični in kjer morejo državljani v varnosti in miru graditi svojo bodočnost.«

■ Ob povratku iz Afrike je pozdravil sv. očeta na rimskem letališču tudi ministrski predsednik Spadolini. Papeževo potovanje je označil kot prispevek k utrjevanju brat-

Trenutno je v središču pozornosti poleg Poljske mala srednjeameriška republika El Salvador. Predmet pozornosti svetovne politike pa je ta republika zato, ker so se v njene notranje politične in gospodarske težave začele vtikati velike sile sveta, Sovjetska zveza in ZDA. To se pravi social-marksiistični in pa kapitalistični svet.

Če bi se v tej državi ne srečevali interesi teh dveh velikih blokov, bi njene notranje zadeve šle mimo kakor v toliko drugih državah našega časa. Ob tem dejstvu pa so še preveč resnične besede nadškofa v prestolnici San Salvador msgr. Rivera y Damasa: »Orožje je tuje, žrtve so pa naše.«

POSKUS MARKSISTIČNE REVOLUCIJE

Gre za žrtve nedolžnih ljudi, ki trdijo, da jih je bilo že 32 tisoč. Zanje sta pa krivi obe strani v boju med seboj. Krivi so revolucionarji, ki so združili okrog sebe poleg marksistov še razne druge skupine, ki si želijo svobode in socialne pravičnosti v deželi; krive so pa tudi vladne sile, policija in vojska, ki v boju zoper gverilo

uganjajo razne čistke, kot smo jih videli na Slovenskem med zadnjo vojno in revolucijo.

Sploh bi lahko rekli, da se v Salvadorju ponavlja tragedija, ki smo jo Slovenci preživeli med zadnjo vojno, samo da je takrat šlo pri nas za spopad med marksistično revolucijo, oblečeno v osvobodilni boj na eni strani, na drugi pa za obrambo pred marksistično revolucijo in njeno diktaturo z vmešavanjem nemškega in italijanskega okupatorja.

Sploh bi si upal trditi, da gre v Salvadorju kot prej v Nikaragui za marksistično revolucijo, zasnovano in vodeno po istih strateških ciljih in z isto taktiko kot v Jugoslaviji. Ker sedaj vemo, kdo je navdihoval, vodil in izpeljal revolucijo med jugoslovanskimi narodi, bolje razumemo tudi dogodke prej v Nikaragui, sedaj v Salvadorju in sploh v republikah Srednje Amerike.

ZELJA PO SOCIALNI PRAVIČNOSTI

V Jugoslaviji je partija spretno izrabila razpoloženje ljudstva, ki si je želelo svobode od okupatorja, socialne pravičnosti in narodne neodvisnosti. Podobno se dogaja sedaj v omenjenih državah v Srednji Ameriki: ljudstvo si želi socialne pravičnosti, svobode in napredka. Tega pa tam ni, ker povsod vladajo vojaški diktatorski režimi, povsod smo še vedno v dobi fevdalizma, kjer živi ljudstvo brez pravic, brez izobrazbe, v skrajni revščini.

Zato ameriški škofje opozarjajo vlado v Washingtonu: »Potrebno je pospeševati politično in gospodarsko rešitev hudim krivicam, ki vladajo v Salvadorju. Marksisti naletijo na pripravljeno zemljo zaradi krivic, ki jih trpijo "campesinos" (kmetje) in pa zaradi kršenja človekovih pravic.« Obtožbe škofov so resnične in kažejo na razmere, iz katerih raste in zori revolucija v Srednji Ameriki. Kratkoročno gledano mora človek dati prav vsem tistim, ki se v teh državah borijo zoper te krivice za pravice brezpravnega ljudstva. Zato je znano, da so se številni misijonarji, duhovniki in redovniki ter redovnice postavili na stran ljudstva, a so svoje delo plačali z življenjem. Pred oltarjem so ustrelili nadškofa Romera, žrtve vojaškega nasilja so postale tudi štiri ameriške redovnice v decembru 1980. Misijonarjem in raznim duhovnikom so omeili njihovo dejavnost. To je kratkoročno gledanje.

GLAS SALVADORSKIH ŠKOFOV

Cerkveni episkopat pa gleda bolj na dalje. Vidi, da se za revolucijo skriva le nova diktatura Castrovega kova s Kube, to je iz Moskve. Zaradi tega Cerkev kot takšna revolucionarnega gibanja v Salvadorju in v sosednjih državah ne podpira, pač pa poziva vse, naj uresničijo socialno pravičnost, naj ne dovolijo, da postanejo bojno polje interesov tujih sil, naj na miren način uredijo svoje domače razmere. To je tudi razlog, da so se salvadorski škofje izrekli za politične volitve, ki naj bi bile v državi konec marca. V njih vidijo možnost, da se ljudstvo na miren način izreče za ene ali za druge.

Takole so dejali: »Mnenja smo, da predstavljajo volitve, kljub nenormalnim okoliščinam, miroljubno sredstvo, da lahko večina naroda, ki se je izrekla proti nasilju tako z desne kot z leve izrazi svojo voljo. Te volitve lahko pomenijo začetek rešitve sedanjega oboroženega spopada.« Škofje trdijo, da je do sedanjega stanja prišlo zaradi notranjih družbenih in gospodarskih razmer, toda vmešale so se velike sile, ki spopad spodbujajo s svojimi intervencijami, zaradi česar obstaja nevarnost, da bo položaj zdrsel iz rok salvadorskega ljudstva.

STRAH PRED VOLITVAMI

Salvadorski marksisti so proti volitvam, ker se jih upravičeno bojijo. Še v nobeni svobodni državi, kjer so bile volitve poštene niso po njih prišli na oblast. Kako si v Salvadorju komunisti in njihovi sopotniki predstavljajo prevzem oblasti je jasno povedano v »Programski izjavi demokratske revolucionarne vlade« v Salvadorju. V tej izjavi (gl. V. Bacalini, »El Salvador«, Milano 1980) se ne omenjajo ne svobodne volitve, ne politični pluralizem, ne neodvisni sindikati; nasprotno se govori »o globokem istovetju revolucionarnih gibanj z interesi salvadorskega ljudstva«, se napoveduje, da bo »demokratska revolucionarna vlada« v primeru, da zmagajo gverilci sestavljena poleg teh s »poštenimi javnimi delavci, napredno duhovščino, naprednim delom Krščanske demokracije...« Jasno je, da bodo marksisti odločili, kdo od duhovščine ali od Krščanske demokracije je »naprednejši«. Zato je marksistom potrebno nasilje, krvava revolucija. Zato so zaostriili svojo gverilsko dejavnost z namenom, da preprečijo volitve. Z marksisti je povsod enako: z revolucijo hočejo na oblast, da potem to oblast sami izvajajo s pomočjo partije, policije in vojske. Tako jih je učil Lenin in temu ostajajo zvesti. Kajti partija ne deli oblasti z nikomer. Zgledov iz novejših zgodovine ne manjka: na Madžarskem in Poljskem, na Češkoslovaškem in v Jugoslaviji ter v Vietnamu, povsod kjerkoli so zmagali s pomočjo sopotnikov in zaveznikov, so te likvidirali in sami zavladali. Isto se je zgodilo v Nikaragui, isto se bo ponovilo v Salvadorju, če zmagaja revolucija.

POTREBNE SO KORENITE SPREMEMBE

Demokratski svet je spričo marksističnim revolucij nemočen in je skoro povsod izgubil vojno z njimi. Vzrok pa je v tem, da je demokratski svet bogat in dobro stoječ. Tudi socialne krivice so v glavnem poravnane. Zato ne razume nerazvitih držav v njih bedi, stiski, socialnih krivicah. Misli, da se bo boril proti marksističnim revolucijam s podpiranjem diktatorskih in vojaških režimov, ki tam vladajo. To velja posebno za ZDA.

»Siti lačnemu ne verjame«, pravi pregovor. Z drobtinicami se socialni problemi nerazvitih držav ne rešujejo. Tem deželam je potrebna najprej svoboda, demokratska svoboda, kjer državljani na svobodnih volitvah lahko izbirajo, kdo naj jim vlada. Potem je nujen pogoj socialna pravičnost. Ta se mora začeti pri kmetu, ki naj bo lastnik svoje zemlje. Nadaljevati se mora pri delavcu, ki naj dobi primerno plačo za svoje delo. Končati se mora v spoštovanju človekovih pravic.

Kapitalisti iz demokratskega sveta vsega tega ne razumejo. Tudi Reagan ne razume. Misli, da bo z vojaškimi svetovalci in z orožjem reševal interese ameriških kapitalistov v Srednji Ameriki. Ti časi so minili. Reševal in rešil jih bo, če bo poslušal glas škofov in Cerkve, tj., če bo pomagal koreniti spremeni na boljše socialne in gospodarske razmere v Srednji in Južni Ameriki in če bo pomagal tem ljudstvom do prave demokracije. Začeti bi pa moral v lastni državi, pri nadnarodnih družbah, ki so države Srednje Amerike dejansko njih kolonije. Toda je v svoji kapitalistični miselnosti tega zmožen?

K. H.

Zadnji dnevi papeževega obiska v Afriki

V sredo 17. februarja je sv. oče zapustil Nigerijo in poletel v Benin, državo, ki jo od leta 1972 vodi diktator Mathieu Kerekou. Ta obisk je bil v načinu sprejema nekaj sivega. V sprejemni dvorani so visele na stenah slike Lenina, Marxa, Kerekouja, papeža Janeza Pavla II., Stalina in Maocetunga. V pozdravu je Kerekou poveličeval marksistično-leninistično revolucijo, ki jo je on izpeljal, dodal nekaj misli sv. Avguština, izrekel svojo solidarnost s papeškim naukom o pravicah narodov. Svoj govor je zaključil s stisnjeno pestjo.

Sv. oče mu je med drugim odgovoril, da vsi katoličani ne želijo privilegijev, temveč hočejo svobodno in v polnosti svojih pravic sodelovati v življenju naroda, zavedač se odgovornosti, ki so s tem združene.

Na mestnem stadionu v Cotonou je nato opravil sv. mašo na prostem. V pridigi je pozval navzoče vernike, naj se ne udinjajo materializmu in želji po prekomernem zaslužku, pri tem pa zanemarijo dušo. Od 3 in pol milijona prebivalcev je katoličanov 550.000. Imajo svojega kardinala, nadškofa Gantina, ki se je leta 1972 umaknil v Rim in je lani kot papeški legat vodil mednarodni eharistični kongres v Lurdu.

V GABONU

Še isti dan na večer je sv. oče prispel v Gabon. Dežela ima komaj 600.000 prebivalcev, a katoličanov je 60 %. Iz te dežele se je pred 120 leti začelo širiti krščanstvo po vsej osrednji in zahodni Afriki. Tretjina prebivalstva živi v mestih. Predsednik države z enostranskim sistemom je odpadli katoličan Omar Bongo. Omar je njegovo muslimansko ime, ki si ga je nadel, ko je ob obisku libijskega voditelja Gada-fija prešel v islam. Pri krstu pa je dobil ime Albert Bernard.

Gabon doživlja svoj gospodarski vzpon po zaslugi nafte, urana, mangana in železa. 90 % mladine študira. Blagostanje jo kvari in oddaljuje od Cerkev. Zato je sv. oče v stolnici opozoril na praktični materializem, ki pogosto vključuje oboževanje oblasti, denarja in spolnosti.

Naslednji dan je papež obiskal malo republiko Ekvatorialno Gvinejo, ki leži na severu Gabona, ima 30 kv. km in komaj 330.000 prebivalcev. Tam se je pomudil vsega sedem ur. Nato se je vrnil v Gabon, kjer je znova prenočil v prestolnici Libreville.

V petek v dopoldanskih urah je opravil mašo slovesa na mestnem stadionu. V govoru je omenil tri stvari: zaupanje v Boga, ki prinaša mir v srca; važnost krajevnih Cerkev, ki pa morajo biti tesno povezane s svojim škofom, ki je naslednik apostolov in predstavlja Kristusa; zlasti pa najde Cerkev svoj pristen izraz v družini. Cerkev želi kristjanom predvsem predložiti neprekosljivo dostojanstvo zveze med mo-žem in ženo in zakramentalni značaj zakona.

Nekateri, je nadaljeval sv. oče, bi radi videli, da bi Cerkev omilila nekatere svoje zahteve, npr. glede krščanskega zakona ali duhovništva. Toda če bi Cerkev popustila v svojih moralnih zahtevah, bi nehala biti sol in kvas, o čemer govori Kristus, njen nauk bi postal brez okusa in dvoličen, njeno pričevanje neprepričljivo. Kristus nam ni predložil lahke poti, temveč strmo stezo, ozka vrata blagov, ki so v očeh prenekaterih norost, v resnici pa božja moč in modrost: duh uboštva, žej po pravici, čistost srca, krotkost, usmiljenje, potrpežljivost, sredstvo preizkušnje, vztrajnost v preganjanju zaradi Kristusa, zlasti pa veselje, globoko veselje. Te stvari edine morejo svet prenoviti, ki je bolan zaradi negotovosti in lažne sreče. Ne denar ne oblast ne skušnjave morejo rešiti probleme sveta, temveč duhovna sredstva, ki jih vključujejo Kristusovi blagiri.

V EKVATORIALNI Gvineji

Dve leti je minilo od zrušenja enajstletne krute diktature blaznega Francisca Maciasa, ki je izgnal vse tuje misijonarje, vse domače duhovnike dal zapreti, cerkve pa spremenil v skladišča. To težko preizkušeno deželo je hotel sv. oče izrecno obiskati, saj je kar 80 % katoliška.

Najprej se je ustavil v kraju Maboto na otoku Bioko, ki se je prej skozi stoletja imenoval Fernando Poo po portugalskem mornarju, ki je otok odkril. Pozdravil ga je mladi podpolkovnik Teodoro Msabogo, ki je zrušil »očeta domovine« Maciasa. Tu se govori špansko, saj je bila do razglasitve neodvisnosti Ekvatorialna Gvineja španska kolonija in se je imenovala Río Muni.

Iz Malaba je sv. oče letalo prepeljalo letalo sovjetske izdelave in s sovjetskimi piloti (dediščina diktatorja) na celino, kjer se je ustavil v mestu Bata, sedežu škofije. Na stadionu »Plaza Libertad« (Trg Svogode)

je med mašo pohvalil vernike, da so izpričali ob bolečih dogodkih preteklosti svojo zrelost in zvestobo. Razkril je svojo zaskrbljenost zaradi mladine, ki jo je preteklo »revolucionarno gibanje« čisto razkristjaniilo. »Ne predajajte se,« je vzkliknil, »nečistovanju, razuzdanosti, oboževanju materialnih dobrin, sovraštvu vseh vrst! In ker ste v veliki meri katoliški narod, dajte vsem zgled medsebojne sloge, ljubezni, sprave, spoštovanja pravic vsakega človeka.«

BESEDE SLOVESNA

Pred odhodom z letališča v Libreville je sv. oče še enkrat spregovoril. Vsem prisotnim je zastavil vprašanje: »Kake vrste napredek iščete? Kakšne človeške potrebe želite utesniti? Kakšnega človeka hočete oblikovati?« Na ta vprašanja je sam odgovoril.

Afriški človek potrebuje svobode. Ima globok čut za družino in pleme, kateremu pripada. Prežet je od čuta za sveto, za absolutno. Želi si pravice, hoče živeti v miru, potreben je pouka in izobrazbe. Želi tudi, da bi bil bolj spoštovan v svoji afriški biti. Na vse te želje prejema od drugih razne družbene modele. Potreben je bratske pomoči, gospodarske, kulturne, človečanske, a vedno ob spoštovanju svojega dostojanstva in idealov. Kar se tiče katoliške Cerkev sem govoril, je dejal sv. oče, da bo vse storila, da pripomore k temu celostnemu razvoju.

tržaške novice

Slovenski kulturni praznik na Kolonkovcu v Ženjanski ulici

Domače kulturno društvo Kolonkovec se je tudi letos spomnilo in proslavilo velikana duha in besede dr. Franceta Prešerna na srečanju v soboto 13. februarja v svojih zasilnih prostorih. V uvodnih besedah je ga. Klara Starc, ki je tudi povezovala ves program, predstavila domačega predsednika društva Josipa Stančiča.

Ta je pozdravil prisotne in poudaril, da na tem koščku zemlje še sedaj bridko občutimo raznarodovalno politiko, ki ni prenehala niti z nastopom tako težko pričakovane svobode. So bili trenutki takoj po osvoboditvi, ko so naši ljudje rajši sledili »neuglašnim pevcom« kot pa svoji lastni pameti. Zato je povabil prisotne in tudi tiste, ki se niso mogli udeležiti proslave, naj sledijo duhu in misli našega velikana in vsaj nekoliko zajejijo raznarodovanje na teh ženjanskih tleh.

Kot gost je spregovoril Aleksander Mužina, ki je najprej nanizal nekaj svojih službenih izkušenj in pokazal, kako malo poznajo pripadniki večinskega naroda nas Slovence, našo kulturo in naše velike mo-že, saj se njihovi predstavniki boje celo poimenovati kako uličico v središču mesta po Prešernu. Tudi on je vse povabil, naj se pogostejše vračamo k viru, ki ne bo nikoli usahnil, ter naj se ob njem plemenitimo in narodno utrjujemo.

Sledil je bogat kulturni program, pri katerem so sodelovali z recitacijami domači dijaki in člani društva ter domači mešani pevski zbor, ki je pod vodstvom Dalke Vecchiet občuteno odpel vrsto pesmi naših skladateljev. Dijakinja Tatjana Uženič je lepo predložila Prešernov lik in njegovo življenje. Večer se je prijetno iztekel v družabnosti in toplem vzdušju.

Razstava ob 30-letnici openskega skavtskega delovanja

Letošnje leto ni važno samo za svetovni skavtizem (poteklo je 125 let od rojstva ustanovitelja Baden Powella), ampak predvsem za slovensko tržaško skavtsko organizacijo. Minilo je namreč 30 let, odkar je v tržaškem znamenju (točneje v škednju) nastal prvi skavtski vod.

Letošnja obletnica je pomembna za vso tržaško slovensko javnost, saj je v 30 letih delovanja organizacija vzgojila v slovenski družbi res veliko število mladih. Mnogi med njimi imajo danes važno vlogo v slovenski manjšini. Prav je zato, da so se odločili, da ob tako pomembni obletnici razižejo zgodovino SZSO. Kot po ostalih vseh so tudi na Opčinah skavti in skavtinja priredili razstavo o svoji preteklosti. Svoje korenine so raziskali s tem, da so intervjuvali bivše openske voditelje in zbrali njihove številne slike, ki jih vsi hranijo med svojimi najdražjimi spomini.

Tako so ugotovili, da so se openski skavti začeli zbirati že pred tridesetimi leti, tj. na samem začetku slovenskega

Dr. Štoka o novi deželni večini

Vstop Slovenske skupnosti v deželno vladno večino je povzročil vrsto komentarjev v našem zamejskem tisku, a tudi v dnevnem časopisju osrednje Slovenije ter na Koroškem. Omenimo naj celotno stran Našega tednika, glasila NSKS, ki je temu političnemu dogodku dal ustrezni poudarek. O novi deželni šestčlanski večini (DC, PSI, PSDI, PRI, PLI in SSK) je dal deželni tajnik SSK dr. Štoka za slovenski tisk naslednjo izjavo:

Potres, ki je leta 1976 prizadel Furlanijo-Julijsko Benečijo je tudi s političnega vidika prinesel nekaj važnih sprememb. Četrta zakonodajna doba se je namreč rodila leta 1978 v znamenju solidarnosti strank ustavnega loka, kar je med drugim imelo tudi za posledico vstop PCI in SSK v deželno večino. Takrat je PCI prejel predsedniško mesto deželnega sveta, ki ga še danes vodi Colli ter tajniško mesto, ki ga opravlja Iskra.

SSK je vstopila v takratno večino kljub temu, da ji niso deželne stranke državnega značaja omogočile enega samega prestižnega mesta v okviru deželnega sveta (komunisti pa so poleg predsedniškega ter tajniškega mesta v okviru deželnega vodstva dobili še predsedniški mesti dveh komisij, to je 4. in 7., ki je zdaj prišla v roke Slovenske skupnosti, za kar se seveda komunistično glasilo v Trstu »Delo« jako razburja). To je SSK storila zaradi nujnosti čimvečje enotnosti vseh strank ob

premagovanju težav, ki jih je povzročil potres. Storila pa je to tudi zaradi Osimskih sporazumov, ki so dve leti prej zavezali Italijo in Jugoslavijo v meddržavnem in državnem merilu. Zaveznitvo med strankami ustavnega loka je kasneje zašlo v težave, SSK pa je po temeljitem premisleku šla v opozicijo, ker se je čutila zapostavljeno pri dodeljevanju ključnih in politično važnih mest.

Z zadovoljstvom lahko ugotavljam, da so se razmere pozneje temeljito izboljšale in da je SSK postala enakovreden partner ostalim strankam, tj. DC, PSI, PSDI, PRI in PLI. Na pogajanjih, ki so se vlekla, a ne po naši krivdi, v nedogled, je bila SSK polnopravno prisotna in na koncu ji je uspelo doseči važno mesto v okviru deželnega sveta, to je predsedstvo 7. komisije, ki je pristojna za turizem, promet itd. Ne glede na važnost tega mesta pa moram poudariti predvsem vsebino in duh programa ter sporazuma.

Zadovoljni smo, da ni bilo večjih preobratov v okviru vodstva deželnega sveta, kar pomeni, da bo Colli še naprej vodil deželni svet, da je v sporazumu globok poudarek strankam, ki so v opoziciji ter vsem kulturnim, socialnim in ekonomskim potrebam ter silam v deželi.

Za nas Slovence je še posebno važen poudarek, ki se tiče slovenske narodne skupnosti v deželi: v zvezi s tem je dobesedno rečeno, da se večinske stranke obvezujejo, da »bodo pozvale svoje predstavnike v parlamentu in vladi za odobritev zakona za zaščito slovenske narodne skupnosti v deželi«.

Dokončno ocenitev sporazuma pa bo SSK dala na svojem prihodnjem zasedanju deželnega sveta, vendar smemo že danes upravičeno trditi, da smo kljub različnim oviram in nasprotovanjem Slovenski skupnosti in z njo vsi zamejski Slovenci uspeli še v eni bitki za politično, narodno in splošno enakopravnost Slovencev v deželi.

Podpisan sporazum za novo deželno večino

Dne 18. februarja je prišlo v Vidmu na sedežu deželnega odbornišstva za kmetijstvo do podpisa sporazuma za novo deželno večino. Stranke DC, PSI, PSDI, PRI, PLI in SSK so podpisale sporazum, ki spreminja dosedanje razmerje sil in vnaša dve novi odborništv. Ti bosta zasedala predstavnika PSDI in PLI. Slovenska skupnost pa je po tem sporazumu dobila predsedniško mesto svetovalske komisije za prevoze in turizem, ki ji sedaj že načeluje dr. Štoka.

Slovensko skupnost so na tem zadnjem srečanju za podpis sporazuma predstavljali Drago Štoka, Andrej Bratuž, Gradimir Gradnik, Zorko Harej in Marjan Terpin.

Sporazum natančno opredeljuje pomen in okvir šeststrankarske večine. Poudarja tudi glavna politična načela in programske točke, ki zadevajo predvsem obnovo potresnega področja in ukrepe za rešitev ekonomske krize v deželi.

Za nas je posebno važen oni del sporazuma, ki govori o zaščiti slovenske manjšine. Ta poudarja obvezo strank, da bodo pri svojih vladnih in parlamentarnih predstavnikih zahtevali izglasovanje globalnega zaščitnega zakona.

Novi deželni sporazum je torej zaključil večmesečno politično krizo in tako dobro leto pred novimi deželnimi volitvami širi vladno večino, kar daje upanje na pozitivne dosežke.

Jugoslavija in Slovenija v luči zadnjega ljudskega štetja

Zvezni zavod za statistiko je objavil na podlagi zadnjega ljudskega štetja, da je imela Jugoslavija 31. marca 1981 o polnoči 22.418.331 prebivalcev. Od tega je bilo 8.136.578 Srbov, 4.428.135 Hrvatov, 2.000.034 Muslimanov (v republiki Bosna-Hercegovina se smatrajo za posebno narodnost), 1.753.605 Slovencev, 1.731.252 Albancev, 1.341.420 Makedoncev, 577.298 Črnogorcev, 426.865 Madžarov, 148.604 Romov (ciganov). Zanimivo je dejstvo, da se je 1.216.464 oseb izjavilo, da so Jugoslavlani.

In v Sloveniji? SR Slovenija ima 1.891.864 prebivalcev; od teh je Slovencev 1.712.445, tj. 90,52 % (ostali živijo po drugih republikah Jugoslavije). Še pred 10 leti je bilo Slovencev v lastni republiki 1.727.137, tj. 94,03 %, kar pomeni, da se število Slovencev manjša na lastnem ozemlju, deloma zaradi manjše rodnotnosti deloma zaradi priseljavanja iz drugih republik. Hrvatov v Sloveniji je 55.625 (2,94 %), Srbov 42.182, Muslimanov (Bosancev) 13.425, 9.496 Madžarov, 3.288 Makedoncev, 3.217 Črnogorcev, 2.187 Italijanov, 1.435 Romov. Judov pa Slovenija skoraj nima. Našteli so jih komaj 9.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Minister za odnose s poljskimi sindikati Stanislaw Ciosek je izjavil, da Lech Walesa, ki se mu je 27. januarja rodila hčerka, ne bo dobil dovoljenja, da prisostvuje hčerkinemu krstu, ki naj bi bil 7. marca v Gdansk. Walesova navzočnost pri krstu, je dejal minister, bi utegnla povzročiti nemire. »Teh pa nimamo potrebe in tudi Walesi niso potrebni,« je dostavil minister.

■ V zastraženem letalu so prepeljali iz Švice na Češkoslovaško okr. 18 ton zlata, ki so se ga nacisti polastili med drugo svetovno vojno in je nato prišlo v roke zahodnih zaveznikov. Zlato sta Sev. Amerika in Vel. Britanija vrnila po dolgoletnih pogajanjih, potem ko je vlada v Pragi pristala na zahtevo, da bo ameriškim državljanom in podjetjem izplačala 81 milijonov dolarjev odškodnine za njihovo podržavljeno premoženje.

■ V Madridu se je pričel pretekli teden proces proti organizatorjem neuspelega državnega udara 23. februarja lani. Skupini zornikov sodi najvišje vojaško sodišče, sestavljeno iz 17 generalov, ki bo predvidoma končalo delo v dveh mesecih. Med zaprtimi častniki izstopajo general Jaime Milans del Bosch, ki je bil pobudnik upora, general Alfonso Armada Comyn, kraljev svetovalec, ki naj bi postal novi ministrski predsednik in podpolkovnik Tejero, ki naj bi bil udar izvedel in je za nekaj časa s svojimi vojniki zasedel španski parlament.

■ Parlamentarne volitve na Irskem (komaj po osmih mesecih od zadnjih) niso dale absolutne večine nobeni od nastopajočih strank. Vendar je prišlo do premikov. Stranka Fianna Fail, ki je bila do sedaj v opoziciji in imela 78 sedežev, je sedaj prva z 81 sedeži; stranka Fine Gael, ki je bila do sedaj na oblasti v povezavi z laburisti, pa je zdrknila od 80 sedežev na 78. Neodvisni so prejeli 7 poslanskih mest. Ker je vseh mest v parlamentu 166, je potrebna večina 83. Stranka Fianna Fail bo zato skušala prevzeti novo vladno s tem, da si zagotovi vsaj dva glasova iz neodvisnih vrst.

Prešernove proslave v Bazovici

Menda ni vasi na slovenskem ozemlju, da se ni v teh dneh oddolžila spomenu na velikana slovenskega pesništva Franceta Prešerna. V ta namen so bile tudi v naši vasi kar tri proslave.

Prva je bila na sporedu v sredo 9. februarja, ko so se za skupno proslavo združila tri kulturna društva in sicer KD Slovan s Padrič, KD Primorec iz Trebč in bazovsko KD Lipa. Nabito polna župnijska kinodvorana je bila dokaz, da so ljudje pripravljeni premostiti tudi kampaniljem za tako lepe uspehe.

V soboto 13. februarja je bila druga res pristrčna in pestra proslava v osnovni šoli »P. Trubar«. Majšji osnovnošolci so pripovedovali, kaj so o Prešernu govorili drugi pesniki, ker je Prešeren še pretežak za njihove glavice. Četrto in petošolci pa so o pesniku napisali celo raziskavo. Na programu je bil tudi skioptični prikaz vasi in njenih starih napisov ter nastop osnovnošolskega zbora.

Za zaključek tedna proslav je bil še v nedeljo 14. februarja kulturni praznik, ki ga je organiziral Slomškov dom. Po pozdravnih besedah ge. Meri Ozbič, ki je z možem veliko pripomogla k uspehu, je nastopil zbor »Slomšek« pod vodstvom ge. Frída Valetič-Kralj. Zbor je zapel štiri pesmi; med eno pesmijo in drugo pa so dijaki recitali Prešernove poezije ob spremljavi harmonikarke Helene Čuk.

Aleksander Mužina je nanizal v svojem govoru nekaj zapisov iz svojih izkustev, ki naj bi nas spodbudili, da bi Prešerna še bolj spoznali, vzljubili in mu ostali zvesti. So to dogodki, iz katerih je razvidno, da je Prešeren, ki je zapel kot malokdo v vsej svetovni literaturi o bratstvu, edinstvi in ljubezni, še velik neznaneec za večinski narod. Govornik je zatrdil, da bi se morali ob Prešernovih pesmih, ki so še danes aktualne, opoljati ne samo enkrat v letu temveč vedno, na vsakem koraku bi nam morale slediti in nam vlivati novih moči in vedrega poguma po izglasovanju naših pravic.

Tretji del kulturnega sporeda je bil posvečen skioptičnim slikam. G. Tone Benedičič je namreč prikazal Slovenijo od Kranja do Rateč. Kot zadnja točka sporeda je bil nastop ansambla Zvezde z Opčin.

Prav bi bilo, da bi vsi Slovenci, ki so prisostvovali Prešernovim proslavam, trdno sklenili, da bodo svoj narod ljubili tako kot ga je Prešeren in da bi ohranili svojo identiteto. - SCR

Izreden uspeh argentinskega zbora

Zadnje nedeljo je bil v Gorici izreden pomemben kulturni dogodek, ko je v nabito polni dvorani Avditorija nastopil zbor Niños y Jóvenes Cantores de Bariloche. Za nas vse je bil to predvsem visoko umetniški užitek ob poslušanju izredno finega in dovršenega petja, za goriške Slovence pa še posebej, saj zbor vodi naša rojkinja Lučka Kralj Jerman. Koncert je organizirala in omogočila goriška pokrajinska uprava, posebej po zaslugi odbornice za kulturo Marije Ferletič.

Mladi argentinski pevci, med katerimi so pripadniki različnih narodnosti (tudi slovenske), so prišli v naše mesto v soboto popoldne. Na sedežu pokrajinske uprave jih je uradno sprejela odbornica Marija Ferletič, ki jih je pozdravila v treh jezikih in podčrtala veliki pomen njihov gostovanja v Gorici. Pevcem je podelila spominska darila z Goriške, dirigentki in predsedniku zbora pa posebej spominsko plaketo pokrajinske uprave s knjižnim darom. Med drugimi so se lepe slovesnosti udeležili še pokrajinski odbornik Fabbro, občinski odbornik Baresi ter predstavniki glasbenega življenja v našem mestu.

Bariloški pevci so se nato podali v dom upokojenih A. Culot v Ločniku, kjer so zapeli več zelo lepih pesmi, med njimi tudi našo Raduj, človek moj. Marsikomu izmed navzočih gostov tamkajšnjega Doma se je orosilo oko, saj so argentinski pevci s svojo čudovito tehniko ter interpretacijo v hipu osvojili srca vseh.

V nedeljo popoldne so argentinski pevci odšli v Tržič, kjer so bili najprej gostje tamkajšnje občinske uprave. Podžupan Padovan jih je toplem pozdravil ter izročil zboru spominsko plaketo mesta Tržič. Nato so bariloški pevci peli med opoldansko mašo v cerkvi sv. Ambroža ter izvajali vrsto cerkvenih skladb. Tudi tu so imeli lep uspeh, ob koncu jih je prepolna cerkev nagradila z iskrenim aplavzom. Pozdravil jih je tudi tržičski dekan ter se jim zahvalil za lepi nastop.

V našem mestu smo že pisali, da so mladi pevci iz Bariloche na turneji po Evropi, in to skoraj cel mesec februar od prvih dni marca. Njih turneja obsega več držav, ta teden se ustavijo v Rimu in v Assisiju, nato jih bo pot vodila še v Nemčijo. Koncerte pa so že imeli v Švici, med potjo pa so se vsaj bežno ustavili tudi v Padovi, Benetkah in v Trstu, kjer so jih zelo prijazno sprejeli v Marijanišču na Opčinah. V Rimu je bil tudi na programu pevski nastop pred sv. očetom.

Ob goriškem koncertu nismo seveda mogli mimo tega kratkega zapisa o njih sprejemu in drugih poteh, zato bomo v naslednjih vrsticah poročali o krasnem uspehu na samem koncertu.

Program bariloškega zbora je bil res tehntno in smotno sestavljen. Prvi del je obsegal dela nabožne oz. cerkvene glasbe ter nekaj skladb iz latinsko-ameriškega kolonialnega obdobja. Drugi del pa je bil v celoti posvečen glasbeni folklori Južne Amerike, posebej argentinski in brazilski.

Med skladbami iz prvega dela naj posebej omenimo Gallusovo Pueri concinite, Palestrinovo O bone Jesu in Furlanettov Kyrie, ki jih je bariloški zbor podal z doganeno resnobnostjo in veliko preciznostjo. Tu naj še zabeležimo skoraj mistično zapeto skladbo P. Turčaninova Gospodi pomiluj, kjer se solistični glasovi lepo prepletajo z zborovsko maso. Sledili sta dve skladbi »angleškega Bacha« H. Purcella, Jubilate Deo (v angleščini) ter Sound the Trumpet ob spremljavi klavirja. Tudi tu smo lahko ponovno občudovali izpolnenost argentinskih pevcev ter njihov smisel za podajanje duhovne glasbe.

Sledili sta dve skladbi iz kolonialnega obdobja Južne Amerike, med katerima je bila tudi prva polifonska skladba iz Južne Amerike sploh, druga pa je nosila naslov Salga el Torillo za dvojni zbor in klavirsko spremljavo, zelo lepo prirejen »villancico«, tipična južnoameriška skladba z bogatim glasbenim izrazom.

Drugi del koncerta pa je obsegal folklorne skladbe. Gre sicer za folklorne melodije, v resnici pa imamo pred seboj težke in zahtevne vokalne obdelave te tipične in mitično bogate južnoameriške folkloze. Ne moremo sicer tu naštevati vseh skladb, vendar lahko poudarimo, da gre za prave bisere latinsko ameriške ljudske glasbe v umetniški obdelavi. Naj npr. zadostuje ime znanega skladatelja H. Villa Lobosa, ki je zlasti mojstrsko obdelal brazilsko folkloro. Med skladbami, ki so jih predstavili bariloški pevci, lahko naštejemo tako lirčne nežne kot živahne plesne ritme, ki jim včasih giba dajejo še pravi teatralni videz. Naj le omenimo skladbe Pala-Pala, znano argentinsko melodijo, pa spet Carnavallito Quebradeño ali še brazilsko O trenzinho z onomatopoičnim izrazom.

Ni moglo seveda manjkati točk izven programa. Posebno naj tu podčrtamo našo lepo Raduj, človek moj, ki so jo podali z izredno zavzetostjo in v krasni slovenski izgovorjavi (pomislimo, da pojejo tudi deklice indios!). In še zadnji južnoameriški melos — himna goram, odkoder mladi pevci prihajajo izpod zasneženih andskih orjakov...

Težko je v nekaj besed strniti odlike tega pevskega telesa in seveda njih dirigentke. Nenavadno disciplinirana in homogena vokalna skupina, precizna in občutljiva v svojih interpretacijah, glasovno izbrušena in rafinirana, obogatena s polnostjo različnih mladinskih solističnih glasov, ki kar presenečajo. Poleg vsega tega pa seveda suvereno vodenje dirigentke Lučke Kralj Jerman, ki je svojemu zboru znala vnesti vso silnost svojega glasbenega bogastva in občutja. Res, edinstveno glasbeno doživetje za naše mesto in našo publiko.

Toplo čustvo hvaležnosti in navdušenje občinstva je lepo izrazil goriški župan dr. Antonio Scarano, ki je ob začetku drugega dela koncerta tako simpatično čestital dirigentki — goriški občanki. Sama Lučka Kraljeva pa je v kratkih besedah v obeh jezikih poudarila globoko misel zaupanja v boljšo bodočnost in sožitja na tem območju, ki je bilo v času njenih otroških let še nemogoče. Zelo prisrčno je bilo tudi srečanje dirigentke s svojo nekdanjo profesorico glasbe Cecilijo Seghizzi; spominski dar je zboru izročil še predsednik zbora C. A. Seghizzi G. Vezil. Poleg drugih predstavnikov mestnih oblasti se je koncerta udeležil tudi deželni svetovalec dr. Drago Stoka.

Nedeljski koncert mladih bariloških pevcev je s svojo svežino in svojim toplim južnim žarom dobesedno osvojil Gorico. Za ta nastop smo jim lahko samo iskreno hvaležni ter jim ključemo svoj bratski: Na svidenje.

ab

Listajoč skavtski dnevnik...

Kdor prebira »Planiko«, glasilo slovenskih goriških skavtov, lahko spremlja bogato skavtsko delovanje. Prav je, da je o tem seznanjena vsa naša javnost, saj se v tej največji mladinski organizaciji na Goriškem udeležuje nad tristo mladih.

Vsi vodi, kakor tudi vodstvo posameznih čet imajo tedenske sestanke. Vrhovno vodstvo vseh čet pa načrtuje celotno delovanje organizacije redno vsak mesec. Ob izrednih akcijah pa po potrebi. Pa pogledimo v dnevnik vodstva od novega leta sem:

O božiču so skavti različnih starosti tekmovali v jasticah, ki so jih postavili doma. Komisija je ocenila razporeditev figur, razsvetljavo, izvirnost in splošen vtis. Prvi iz vsake čete je prejel nagrado. Pri voličih in vevericah so to priznanje dobili: Elena Bensa (1. četa), Luka Ferletič (2. četa) in Claudio Colussi (3. četa). Pri izvidnikih in vodnicah so bili najboljši: Silvan Zavadlav (1. četa), Albert Kovic (2. četa) in Karmen Frandolič (3. četa).

V počitnicah so se rengerji odpravili na tridnevno zimovanje v Zabnice. Na programu je bilo smučanje, skupno prijateljsko življenje in pogovor, pesem, razvedrilo, duhovno poglobljanje in preizkus sposobnosti kuhanja. Ob vrnitvi so obiskali dom za ostarele v Ločniku in v ulici Diaz v Gorici.

17. januarja je bil izlet na sneg za izvidnike in vodnice, roverje in popotnice. Zvečer pa mladinska maša v Zavodu sv. Družine. 7. februarja so podoben izlet ponovili volčiči in veverice. Tokrat jih je spremljal še en (tretji) avtobus staršev. Pobudo so dali starši, kar je dobro znamenje, saj ta in druge njihove akcije pomenijo, da pravilno pojmujejo poslanstvo in vzgojno metodo skavtske organizacije, v kateri imajo oni veliko vlogo. Mimogrede: govori se tudi o taboru za skavtske starše. Nekatere starše je treba pohvaliti za sodelovanje pri akcijah na

biranju papirja za misijone, za tisk in druge potrebe.

Veliko napetosti in pričakovanja prinese priprava na vsakoletni skavtski kviz. Letos je bil 31. januarja v Katoliškem domu. Tekmovalo je 8 skupin v šestih disciplinah: skavtizem, verska tema, šport, glasba, slovenska in splošna kultura. Proti vsem pričakovanjem so zmagali novinci iz Gorice. »Poleg znanja je treba imeti tudi srečo«, so rekli premagani.

Predstavitve tabora Log 1981 in obenem srečanja s starši so že bili v Gorici, Števerjanu, Doberdolu in Sovodnjah. Povsod je bilo veliko zanimanja. Vodstvo se bo s starši srečalo še v Štandrežu, Plešivem in Jamljah, kjer že deluje skupina volčičev in veveric.

Seja vodstva 11. februarja je bila posvečena predvsem oblikam proslavitev letonjih mnogih skavtskih obletnic: 125. obletnica rojstva ustanovitelja skavtizma lorda Roberta Baden-Powela of Gilwel, 75-letnica ustanovitve svetovnega, 60-letnica slovenskega in 30-letnica zamejskega skavtizma. Za to priložnost so na vrsti različna srečanja kulturnega, skavtskega in športnega značaja skupaj s slovenskimi tržaškimi in koroškimi skavti, predvsem pa z italijanskimi skavti v Gorici.

V nedeljo 21. februarja je predstavništvo SGS sodelovalo pri proslavi italijanskih prijateljev v Gorici pri Srcu Jezusovega. Ob obletnici skavtizma želi dati organizacija UNESCO svetovnemu skavtizmu priznanje za nagrado za mir, saj mir kliče iz prijateljstva, skupnega iskanja in vztrajnega dela, kar se stalno poudarja v skavtski organizaciji.

Nekateri starejši skavti so pripravili recital za Slomškov dan (14. februarja) v Gorici v Katoliškem domu. Te dni je v pripravi proslava 20-letnice Katoliškega doma, saj so skavti v njem vsak dan.

Gotovo je, da ob tako obsebnem delovanju nastajajo problemi in napetosti. Nemogoče je, da se ne bi to občutilo tudi

na Goriškem. To je znamenje življenja. In prav je, saj je tudi za to prostor in čas v vzgojni organizaciji kakor je skavtska. Zato se zadnje čase veliko govori o vzgoji in idejni usmerjenosti skavtizma na Goriškem. Pred odhodom njihovega duhovnega asistenta na vsedržavno zborovanje o novem versko-vzgojnem programu v Rim so imeli starejši skavti v Gorici napeto in izčrpano okroglo mizo o tem važnem elementu. Tudi v »Planiki« so mu zadnje čase odmerili precej pozornosti.

Dovolim si pripomniti, da to razvojno pot in probleme slovenskih goriških skavtov na vzgojno-verskem področju spremljam z veliko simpatijo in optimizmom, saj mora vera vsakega posameznika, če hoče biti zrela, iti skozi večjo ali manjšo krizo in se mora vsak skavt-kristjan in končno vsak človek enkrat v življenju opredeliti za neko stališče in ga uskladiti s pravili organizacije. Po tej odločitvi — ali bolje rečeno — ob neprestanem odločanju za najvišje in resnične vrednote ter vztrajanju na tej poti lahko vsi upravičeno pričakujemo lep doprinos goriške skavtinje ali skavta celotni goriški stvarnosti.

N.M.

Mladika št. 1

V začetku februarja je izšla prva številka letošnje Mladike, ki s tem vstopa v 26. leto življenja. Likovno opremo je izdelal Edi Zerjal, na naslovni strani pa slika predstavlja pisatelja Alojza Rebulo med njegovim nagovorom na božičnem koncertu ZCPZ v stolnici sv. Justa v Trstu.

Uvodno misel je napisala Marija Besednjak, ki razmišlja o pomenu in vsebini novoletnih voščil. Novelo »Izseljenka Mary« je prispevala Martina Repinc. V njej je predložena bolečina slovenske matere, ki osamljena doživlja svoj božič sredi anglosaškega sveta. Prepreže zapis o smrti in pogrebu matere pesnika Franceta Balačiča. Umrla je 12. novembra 1981. O dogodkih na Poljskem in kako smo nanje reagirali piše S.M. S tem v zvezi je objavljena anketa med mladimi, kaj oni menijo o teh dogodkih. V zvezi z nenadno smrjo nadškofa Cocolina objavlja Mladika poslovilne besede prof. Draga Butkoviča v cerkvi Srca Jezusovega v Gorici na dan pogreba 14. januarja.

V devetem nadaljevanju dnevnika beneskoslovenskega duhovnika Antona Kufola »In večno šumi Nadiža« zvemo o dogodkih v razdobju od 1. junija 1943 do razsula Italije 14. septembra 1943. Priimki, ki jih obravnava prof. Pavle Merku, so prišli do črke Z. Toda s tem priloga še ni končana. Slovarčku bo sledila v nekaj številkah študija o oblikovanju raznih priimkov.

Letos je uredništvo uvedlo nekaj novih rubrik: križanko, športno stran in preprotebrni jezikovni kotiček. Tako piše Olga Lupinc o nekaterih napačnih rabah v vsakdanjem govoru, Ivan Peterlin pa se pod naslovom »Slovenski šport in slovenstvo« sprašuje, ali bodo naša društva sploh še ostala slovenska.

V rubriki »Staro in novo« je govora o vodi, tej čudoviti tekočini. V »Anteni« je cel kup novic in poročil. Premisleka vredne so številke o stanju na naših šolah na Tržaškem. Te številke so zaskrbljujoče. M. Jevnikar ocenjuje študijo SLORI-ja o Lonjerju in knjigo slovenskih pravljic pod naslovom »Leggende slovene«.

V »Pismih« najdemo marsikatero grenko ugotovitev. Zlasti tisto »Pod črtos«. Ožigosa tiste v domovini, ki se povsod zavzemajo za »popušcanje napetosti«, le doma jim ta proces zgleda ni zaželen. »Čuk na obelisku« bo spet nekatere, katerim je namenjen, spravi v slabo voljo, drugi pa se bodo hudomušno nasmehnil.

Vsa številka od prve do zadnje strani je vredna branja. Zeleli bi le, da bi bralci Mladiko tudi tako podprli, kot zasluži prizadevnost tistih idealistov, ki jo urejajo. - jk

Pouk verouka na madžarskih šolah

Na Madžarskem je pouk verouka v osnovnih in srednjih šolah organiziran po posebni pogodbi med državnimi oblastmi in škofovsko konferenco. Ta pogodba daje vernim staršem pravico, da od uprave osnovnih šol zahtevajo, da so njihovi otroci v šoli poučeni o verskih resnicah. Otroke morajo starši osebno ali pismeno prijaviti k pouku vsako leto pred začetkom šolskega leta. Če se prijavi zadostno število otrok, upravnik šole določi, da se v urnik vključita dve uri verouka. Poučujejo duhovniki, ki ura dobivajo državno plačo.

Z GORIŠKEGA

»Krčmarica« v Doberdolu in Desklah

Štandreška dramska skupina uspešno nadaljuje z gostovanji z Goldonijevo komedijo »Krčmarica«. V nedeljo 14. februarja je na povabilo KKD Hrast nastopila v Doberdolu, v četrtek 18. februarja pa v Desklah, kjer je domače društvo »Svoboda« vključilo v Teden kulture tudi gledališko predstavo »Krčmarica«.

Oba nastopa sta bila deležna navdušenega sprejema in odobravanja s strani gledalcev, ki so tako v Doberdolu kot v Desklah napolnili veliki dvorani. V Desklah so štandredskim igralcem poklonili posebno priznanje za sodelovanje na Tednu kulture.

»Nova misel« v Bukovici

Goriška pevska skupina »Nova misel« se je v soboto 20. februarja uspešno predstavila v Bukovici na srečanju »Goriški zbori pojo«. Dovršeno so predstavili svoj program in želi iskreno odobravanje.

Števerjanski vestnik št. 1

Te dni je izšla dvojna številka (januar-februar) »Števerjanskega vestnika«, ki tako vstopa v 14. leto svojega izhajanja. Na naslovni strani se je zopet pojavila sedanjna farna cerkev s spomenikom padlim. List izdaja SKPD »F.B. Sedej«, opremili pa so ga Ivan Vogrič, Branko Terčič in Florjan Lango; uredili pa Anka in Alenka Černic, Marjan Terpin, Gabrijel Vidrih, Milena Vogrič in Damjan Terpin.

Neke vrste razmišljanje, ki bi lahko bil uvodnik, je članek »Gradimo?« Pisec se sprašuje, kaj pravzaprav gradimo. Ada Gabrovec objavlja »drobce« iz zgodovine števerjanske duhovnije. Zanimiva je kronika iz matičnega urada ob koncu leta 1980. Lani je v števerjanski občini bivalo 853 ljudi (429 moških in 424 žensk). Porast je 7 enot. Rodilo se je 5 otrok, bilo pa je 9 smrti in 8 porok.

Kronika poroča o božiču in novem letu v Števerjanu in na Jazbinah, o treh izletih na sneg, o sestanku odbora SSK za Števerjan, o smrti nadškofa Cocolina, ki je imel Števerjan zelo rad, o nesreči dopisnice lista Milke Humar in še več majhnih vesti. Objavljen je pravilnik za nabiranje gob in opozorilo za vinogradnike, da ne smejo brez dovoljenja deželnega pristojnega urada saditi novih vinogradov. Kazen je do 2 milijona lir za vsak hektar vsajene vinograde, pa še zasajene trte bo treba izruti. Občina pa opozarja na nevarnost

pasje stekline in daje koristna navodila.

Pohvaliti moramo pisce članka »Kako je ugasnilo 47 mladih življenj«, ki upravičeno opozarja, da pomeni diskriminacijo, če se v zvezi s pokolom v Cerknem 27. januarja 1944 omenja le 47 mladih fantov in deklet, povečini gojencev partijske šole, zamolci pa 14 imen nedolžnih oseb, ki so bili v zvezi s temi pobitimi umorjene s strani partizanov. Al. C. se sprašuje, ali ne velja tudi tem štirinajstim stavek, ki ga je Jože Oblak zapisal 26. jan. letos v Primorskem dnevniku: »Umrli so, da bo narod lahko živel.«

Objavljena je fotokopija strani iz knjige »Telesna kultura med Slovenci v Italiji«, ki jo je izdal Aldo Rupel in na kateri je na kratko opisana dejavnost števerjanskega SZ »Brda«, ki deluje v okviru SKPD »F.B. Sedej«. Opis, ki je sicer kratek, dobro prikaže delovanje tega združenja.

Objavljena je še druga fotokopija: poročilo o 14. občnem zboru PD »Briški grič« v Primorskem dnevniku. V pripombi je rečeno: »Za mladino pa ni tako žalostno; kot izhaja iz gornjega pisanja, saj obstaja poleg Briškega griča še PD F.B. Sedej, v katerem so nosilci vsega dela izključno mladi. Namesto da samo tožimo in dajemo vtis propadanja, bi bilo bolj pametno preveriti resnično stanje.« - ak

Slovenci po svetu

Novice iz Rima

Kardinal Knox v Sloveniku. Dan smrti sv. Cirila 14. februarja je rimska liturgija določila za praznovanje solunskih bratov sv. Cirila in Metoda. Ker smo ju letos prvič slavili kot sozavetnika Evrope, je letošnje praznovanje bilo še bolj slovesno in poudarjeno. V baziliki sv. Klemenca je bila tridnevna, kjer so se vrstili pri liturgiji predstavniki angleških, nemških in slovenskih narodov.

Papeški zavod Slovenik je obhajal ta praznik na izreden način. Somaševanje je vodil avstralski kardinal James Robert Knox, petje pa je pripravil Tone Potočnik. Kardinal Knox je v svojem nagovoru poudaril neustrašenost in gorečnost Pavlovega duha v svetih bratih in njun kulturni in liturgični pomen za slovanske narode ter modro in daljnosežno odločitev papežev.

V zahvali je rektor podčrtal paralelno soglasje: nekoč je Slovencem prinesel prvo »veselo novico« irski benediktinec, danes pa s kardinalom irskega pokolenja in benediktinskega čutenja slavimo sv. Cirila in Metoda.

Šport

Smučarske tekme SZ Olympia

V nedeljo 28. februarja SZ Olympia organizira svoje smučarske tekme za člane in simpatizere. Tekme bodo v Rablju (Cave del Predil) in sicer v veleslalomu. Tekmovalci bodo razdeljeni v različne kategorije glede na starost in sposobnost; nagrade bodo tudi za zakonske pare in družinske grupe (eden od staršev in eden od otrok) ter za skupino odbojke in skupino ex-olympijcev. Rok za vpis je do petka 26. februarja. Vpisati se je možno pri društvenih odborih (Vrtovec, Kraner, Brešan, Vižintin) ali pa v trgovinah Košič, ul. Rastello, bar Roman, ul. Roma (palača Esso). Pri vpisu je treba navesti priimek in ime, rojstno leto in plačati vpisnino, ki znaša 1.000 lir za otroke do letnika 1973, 2.000 lir do letnika 1963 (dijaki), 3.000 lir za ostale; 4.000 lir za družinsko grupo (vsaj trije člani). Na voljo bo tudi avto-bus: odhod ob 6,45 s trga C. Battisti, cena vožnje znaša 3.000 lir otroci, 6.000 lir odrasli.

I. MOSKA DIVIZIJA

Olympia-Cormons 3 - 1

(15:13, 5:15, 15:7, 15:2)

Olympia: Cotič, Terpin, Spacapan, Sirk, Batistič, Pola.

V soboto 20. februarja je Olympia brez prevelikih težav uklonila krminskega nasprotnika. Seveda ni šlo vse po maslu, kar dokazuje potek v prvih dveh setih, potem pa so Goričani dokončno zlomili Krmince in jim zadali pekoč poraz.

I. ZENSKA DIVIZIJA

Olympia-Volley club 3 - 2

(7:15, 15:9, 15:8, 11:15, 15:12)

Olympia: Perše, Bertolini Chiara in Marija, Delai, Pozzo, Olivo, Vrtovec, Šuligoj, Mažgon, Testa, Primožič, Klanjšček.

Zenska ekipa goriške Olympie je uspešno začela novo prvenstvo. Uspelo ji je ukloniti tržaško ekipo Volley club, čeprav ne brez težav. Zmaga je zelo važna, če vzamemo v poštev dejstvo, da sestavljajo ekipo pretežno novinke in da še niso povsem uigrane.

PRVENSTVO DEKLIC

Olympia-Italcantieri 0 - 3

(13:15, 7:15, 14:16)

Oympia: Bertolini, Burnik, Klanjšček, Mažgon, Olivo, Vrtovec, Pozzo, Šuligoj.

S slabo igro je mlajša ženska ekipa goriške Olympie napravila važno zmago. Porazu je bila kriva nepazljivost naših igralk, ki pač niso bile v formi. G.R.

Dragocen spomin na pokojnega nadškofa

Župnija sv. Ivana v Gorici je izdala novo številko »Vestnika«, ki prinaša oznanila za postni čas. V Vestniku je tudi novica, da so dediči pok. nadškofa Petra Coccolina poklonili cerkvi sv. Ivana kelih, ki ga je pokojnemu nadškofu daroval papež Pavel VI., ko je leta 1972 na poti na evharistični kongres v Vidmu obiskal tudi Oglej. Za dragoceni spomin se slovenski verniki toplo zahvaljujejo.

Nastop skupine »Ars Nova« v Gorici

Ta skupina bo nastopila v soboto 27. februarja v Avditoriju »L. Fogar« (v bivšem bogoslovnem semenišču). Skupino tvorijo ruski emigranti iz Milana. Njih nastop ima naslov »Petje in podoba v slovansko-bizantinskem verskem izkustvu«. Začetek ob 20.30. V nedeljo 28. februarja bo ista skupina pela med mašo v bizantinsko-slovanskem obredu na Travniku ob 11. uri.

V istem Avditoriju bo v torek 2. marca srečanje z rusko emigrantom Tatjano Goriščevo ob 20.30. V četrtek 4. marca pa bo prav tam govoril prof. Vittorio Peri in predstavil akte mednarodnega srečanja o koncilu v Ogleju. Srečanje je bilo lani. Prof. Peri bo potem predaval ob 10. uri o »Dialogu med katoliško in pravoslavno Cerkvijo«. Zvečer ob 18. uri pa bo govoril o koncilu v Carigradu in v Ogleju. Prof. Peri je uradnik Vatikanske knjižnice.

Števerjan

Cerkvene vesti. Pazljivi bralci so verjetno opazili, da objavlja naš list v zadnjih mesecih tudi darove za števerjansko cerkev. Ta stavba skupaj z župniščem je na najlepšem kraju števerjanskega griča, istočasno pa občuti težo let in vremenskih neprilik skupaj z župniščem. Domače versko občestvo je sklenilo skupaj z g. župnikom Antonom Prinčičem, da obe stavbi obnovi. Obrnili so se na deželo, ki je dala oz. obljubila svoj prispevek za obnovo župnišča, ker je utrpelo škodo ob potresu leta 1976. Vendar ta prispevek, četudi bo morda v celoti izplačan, ne bo zadostoval za dela, ki so potrebna tako pri župnišču kot pri cerkvi.

Zavoljo tega sta se sedanja dušna skrbnika v Števerjanu dr. K. Humar in kaplan g. G. Vidrih obrnili na števerjanske vernike za njih velikodušno pomoč, potem ko sta se o vsem posvetovala z župniškim svetom in tudi drugimi verniki na srečanju v župniškem domu. Odziv na to nujno potrebo v Števerjanu so darovi, ki so se začeli stekati. Župnija in gospodarski svet pa sta dala še eno pobudo, namreč naj bi verniki pomagali v sedanji stiski s prostovoljnimi posojili. Dela na župnišču so se namreč že začela in lepo napredujejo. Obnovljena je streha in gradbeno podjetje Lojzeta Hledeta iz Števerjana je že pilo »likofe«. Prav zato, da se začeta dela na župnišču tudi končajo, je potrebna izredna pomoč domačinov.

Ko bo župnišče vseljeno, se bo začela obnova cerkve. Upanje je, da bo do julija vsaj župnišče nared, ko bo v Števerjanu prvo nedeljo v juliju sv. birma, ki se nanjo otroci že dalj časa pridno pripravljajo z g. kaplanom.

Seja občinskega sveta. Bila je 19. februarja. Na njej je župan Klanjšček najprej poročal o srečanju zastopnikov treh slovenskih občin v goriški pokrajini z zastopniki novogoriške občine. Sovodenjci, Doberdobci in Števerjanci so se z Novogoričani zmenili, da se bodo odslej srečevali za reševanje konkretnih vprašanj.

Potem je tekla beseda o kmečkem vodovodu, ki bi moral služiti za škropljenje in namakanje števerjanskih vinogradov ob suši. Sedaj morajo števerjanci po vodo za škropljenje v Sočo. Občinska uprava je že naročila zadavne načrte inž. Ronchija iz Verone. Stroški so znašali 30 milijonov lir, ki jih je občina plačala s prispevkom goriške Trgovinske zbornice. Stroški za kmečki vodovod bodo šli v milijarde in Trgovinska zbornica v Gorici je pripravljena pobudo finansirati, seveda postopno. Občinski svet je tudi pooblastil župana, naj zaprosi deželno upravo za prispevek 900 milijonov lir, da se končajo dela pri sedanjem vodovodu.

Sovodnje

Srečanje med upravitelji sovodenske in goriške občine. Od tega srečanja je prišlo v četrtek 18. februarja na pobudo sovodenske občinske uprave. Goriško delegacijo so sestavljali župan dr. Scarano, pod-

župan Del Ben, odbornik za javna dela Jakončič ter glavni tajnik goriške občine dr. Senni. Sovodensko delegacijo pa je zastopal ceoltni občinski odbor, tajnik dr. Tinta ter predstavnik manjšine v občinskem svetu Remo Devetak.

Sestanek je bil sklican iz ugotovitve, da imajo zlasti sosednje občine razne zadeve, ki se tičejo obeh strani in ki jih je pametno skupno reševati. Prvemu sestanku naj bi sledili še drugi.

Sovodenski predstavniki so opozorili na potrebo vskladitve prevoza šolobveznih otrok ter primernost podaljšanja avtobusne proge po ul. Anton Gregorčič iz goriškega območja v Sovodnje. V industrijski coni pri letališču tik ob meji naj bi se podaljšalo vodovodno omrežje za bodoče nove obrate. Tudi plinovod, ki je z goriške strani prišel že skoraj do sovodenskega področja, naj bi se raztegnil do samih Sovodnj. Kajti če bo čakala sovodenska občina na vodovodni konzorcij Cafo, čigar članica je sicer, se bo to zgodilo, kot je zaenkrat predvideno, šele okrog leta 2000.

Pogovor je nato tekkel o oskrbi z vodo za Sovodnje. Na vrsto je prišel tudi upepeljevalnik ter prečiščevalne naprave za odplake. Izrečena je bila kritika na račun čistih, ki puščajo ob cestah, v gozdu in drugih krajih razne predmete.

Posebne pozornosti je bil deležen problem šolskih prostorov slovenskih srednjih šol v Gorici. Goriški župan dr. Scarano je razložil stališče mestne občinske uprave in nakazal več možnosti za rešitev tega problema. Tako bi se dalo ob sodelovanju s pokrajinsko upravo odkupiti ter preurediti bivši šolski poslopji v ul. Randaccio. Kar se pa tiče poslopja malega semenišča, v katerem so sedaj nastanjene slovenske srednje šole, se bo konec tega leta videlo, ali bo poslopje prodano neki mednarodni ustanovi v Švici, s katero se goriška škofija že pogaja. Naj bo semenišče prodano ali ne pa ostaja prej ko slej finančni problem, ki ga bo treba rešiti. Če bo poslopje prodano, bo treba iskati novih prostorov. Če se pa to ne zgodi, bo treba semeniško stavbo prilagoditi novim potrebam. Finančna sredstva bo treba iskati iz zakona za izvajanje Osimskih sporazumov ali pa iz bodočih zakonov v zvezi z globalno zaščito slovenske narodne skupnosti v Italiji.

Vrh. sv. Mihaela

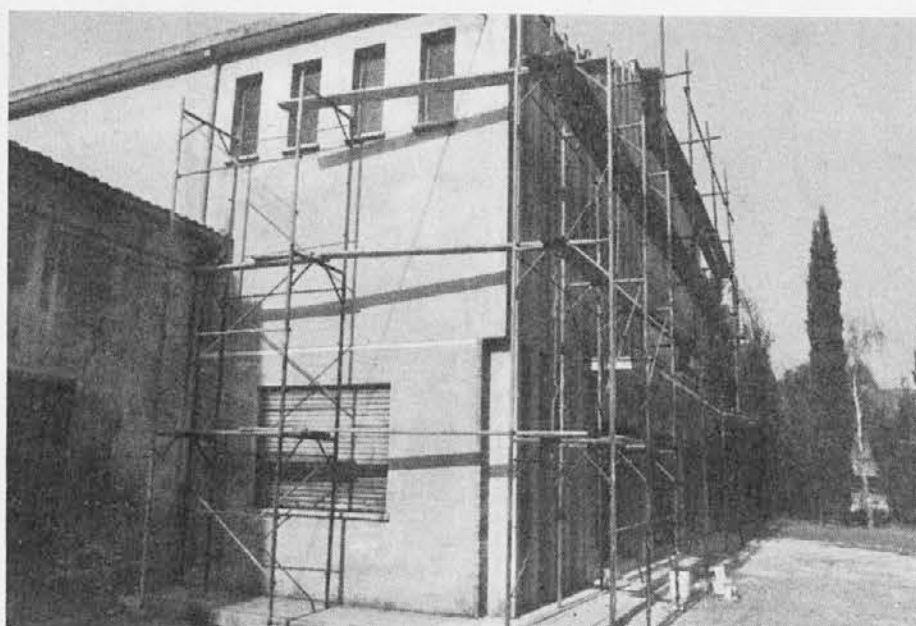
Smrt verne žene. Po daljšem bolehanju je v goriški bolnišnici umrla v zgodnjih jutranjih urah v ponedeljek 22. februarja Marija Cotič vd. Černic. Izpolnila je 73 let življenja. Zelo je ljubila svojo domačo vrhovsko cerkev. Dokler je mogla, se je tudi med tednom redno in z velikim veseljem udeleževala sv. maše. Rada je darovala v cerkvene namene in bila naročena na naš verski tisk. Tudi Katoliški glas je bil njeno priljubljeno branje. Pogreb je bil na dan pepelnice. Domači župnik in bivši župnik Stanko Žerjal sta se pri pogrebnih maši poslovala od nje.

V klopih vrhovske cerkve zeva nova praznina. Zdi se, da je ne bo nihče napolnil. Starejši odhajajo, mladi pa so postali v veliki večini do Cerkve brezbržni. Naj pokojnica izprosi pri Bogu tudi za Vrh več vneme za bogoslužno življenje. Svojcem izražamo ob izgubi drage matere in none iskreno sožalje.

Ronke

Pogreb krščanskega moža. Slovensko versko občestvo v Ronkah je izgubilo poštenega Slovenca in zavednega kristjana; umrl je namreč Lojze Kocjančič, ki so ga pokopali v torek 23. februarja na pokopališču v Ronkah.

Pokojni Lojze je bil doma iz Brestovice. Preživljal se je kot kamnar v nabrežinskih kamnolomih, pozneje pa v tovarni Solvay v Trzinu. Pri tem pa ni pozabil, da je predvsem kristjan. Ko je videl, kakšen režim se obeta v Sloveniji, je septembra 1947 zapustil Brestovico in se preselil v Doberdob. Tu je vrsto let, do preselitve v Ronke leta 1961 opravljal tudi službo cerkovnika. Na žalost je bil zadnji stalni cerkovnik v Doberdobu. Pri pogrebnih maši v župniški cerkvi v Ronkah se ga je g. Breclj spomnil s toplimi besedami in poudaril zlasti njegovo krščansko zavest, ki jo je krepil s pogostim sv. obhajilom. Ob njegovem pogrebu so se zbrali znanci in prijatelji iz vseh bližnjih kraških vasi; prišla je tudi njegova sestra Marija, čeprav ji je že 90 let. Ni pa mogla na pogreb Lojzetova žena Marija, ki je ostala doma zavoljo zdravja. Med mašo in na pokopališču so

Pred 20 leti je bil 25. februarja 1962 odprt in blagoslovljen Katoliški dom v Gorici. Jubilejno slavlje bo v nedeljo 14. marca. Za to priložnost je odbor Katol. doma dal prenoviti pročelje in popraviti streho. Pričujoča slika zgovorno priča o tem

se od pokojnika poslovali tudi pevci, in sicer Fantje izpod Grmade, ki so zapeli dve žalostinki, in med mašo mešani zbor.

Lojze Kocjančič je bil Kraševac v polnem pomenu besede. Ljubil je svoj Kras in se le z bolečino v srcu preselil v Laško. Ni pa pozabil na slovensko mašo. Stal je ob strani in podpiral svojo nečakinjo Olgo in druge, ki so si želeli slovensko mašo v Ronkah. Škoda, da zaradi bolezni v zadnjem času ni mogel v cerkev kot bi rad. Letos bi bil dopolnil 83 let.

Naj v Bogu počiva. Njegovi Zeni Mariji, posvojenki Olgi in ostalim sorodnikom iskreno sožalje.

Družinski jubilej

Ta četrtek 25. februarja obhajata Franc Juren in Roza roj. Devetak biserno poroko. V doberdobski cerkvi se bosta zahvalila Bogu za prejete darove na skupni življenjski poti, ki traja že 60 let. S častiljivima jubilejantoma se veseli vsa doberdobska župnijska skupnost. Cestitkam se pridružuje tudi naš list, ki zvesto prihaja v njuno hišo.

Postna razmišljanja na Ljudskem radiu Gorica

Vršila se bodo ob sobotah zvečer ob 20. uri na UKW valovih 97,5 MHz. Obravnavana bo papeževa okrožnica o človekovem delu »Laborem exercens« pod naslovom »Kristjan in delo«. Pripravil jih je g. Ambrozij Kodelja:

- 27. februarja: Delo in človek.
- 6. marec: Delo in človekovo dostojanstvo.
- 13. marec: Delo in družina.
- 20. marec: Naše delo in naša lastnina.
- 27. marec: Pravice delavcev in dolžnosti delodajalcev.
- 4. aprila: Mi in papeževa okrožnica o človekovem delu.

OBVESTILA

Odpovedana prireditve. Zaradi boleznih v ansamblu bratov Krt se njihovo gostovanje v Katoliškem domu, napovedano za nedeljo 28. februarja preloži na kasnejši čas.

Maša za edinost bo v Gorici v Zavodu sv. Družine v sredo 3. marca ob 17. uri.

XIV. občni zbor SKPD »F.B. Sedej« bo v soboto 27. februarja ob 20. uri v mali dvorani Sedejevega doma v Števerjanu. Vabljeni so člani in somišljeniki društva.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu bo v ponedeljek 1. marca ob 20.15 dr. Marija Breclj v besedi in sliki prikazala svoj obisk pri argentinskih Slovencih.

V Kulturnem domu v Trstu uprizeri SSG Gogoljevo komedijo »Ženitev« v soboto 27. febr. ob 20.30 za red F in v nedeljo 28. febr. ob 16. uri za red G.

Lonjer. To soboto se začenja škofov pastoralni obisk v župniji sv. Avgušlina v Podlonjerju v Trstu. V nedeljo zjutraj ob 9. uri bo škofova maša za slovenske vernike in takoj nato srečanje vseh prisotnih z g. škofom. V naslednjih večerih so povabljeni slovenski verniki v cerkev v petek ob 18. uri in v soboto ob 19. uri, ko bo sklepno zborovanje celotne župnijske skupnosti. - F. Š.

Maša za edinost bo v Trstu v ul. Risorta 3 v ponedeljek 1. marca ob 17.30. Po maši film o sv. bratih Cirilu in Metodu, II. del.

Nova salezijanska knjižnica Toneta Ciglerja prinaša dragocene nasvete in navodila za vzgojo po Don Boskovi metodi, kar pove že naslov: »Vzgajajmo z ljubeznijo, razumom in vero«. Knjižnica je na voljo v knjigarnah pri Fortunatu v Trstu in v Gorici. Strani 64. Cena za izvod 500 lir.

Slovenska skupnost priredi v nedeljo 7. marca ob 16. uri v Marijinem domu pri Sv. Ivanu v Trstu, ul. Brandesia 27/II javni posvet o »Gospodarskem razvoju Trsta in življenjskih vprašanjih slovenske narodne skupnosti«.

DAROV

Za Katoliški glas: M. Z., Gorica 20.000; Nada Pernarčič, Sesljan 10.000; Marija Vidoni in sinova ob tretji obletnici smrti moža oz. očeta Stanka 20.000; N. N., Opčine 10.000 lir.

I. G., Gorica: za Katoliški dom, za cerkev sv. Ivana v Gorici in za Našo pot po 20.000 lir.

M. Z., Gorica: za Alojzijevešče, za cerkev sv. Ivana v Gorici po 15.000 lir in za Zavod sv. Družine 10.000 lir.

Pavla Klanjšček, Oslavje: za katoliški tisk 20.000 in za potrebne 10.000 lir.

Rozalija Klanjšček, Oslavje: za slovenske misijonarje 20.000 lir.

N. N., Gorica: za misijonarje na Madagaskarju 300.000 lir.

Za sekcijo krvodajalcev v Sovodnjah: Avgust in Zora Sfiligoj, Gorica s posebno zahvalo Ivotu Tomšiču 20.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: Klementina Ušaj, Gorica 200.000 lir.

Za kapelico v Cerovljah: Legiševi, Mavinje 15 v spomin na svoje rajne 30.000 lir.

Ob šesti obletnici smrti brata Viktorja: Marija Ban za Skupnost Družina Opčine 10.000, za Marijanišče na Opčinah in za cerkev na Banah pa po 5.000 lir.

Za Skupnost Družina Opčine: N. N., Opčine 10.000 lir.

Za orgle v Bazovici: Nada Petaros 5.000; Magda Marc 10.000; sestra v spomin Eveline Vodopivec 5.000; Elvira Renčelj 30.000.

Za Slomškov dom v Bazovici: Marija ob deseti obletnici smrti moža Ivana Živic 50.000; v isti namen hči Dora 20.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Ivanka Ličen v spomin na moža Nardota 5.000; N. N. 10.000; družini Polissa-Poljšak v spomin na moža, očeta in deda Antona 50.000; družini Vidau-Jeza ob krstu hčerkice Alme 30.000; Danila Tence ob krstu vnukinje Alme 50.000; ob istem krstu Justina Čelan-Jeza 50.000; družina Peterlin ob šesti obletnici smrti moža in očeta prof. Jožeta 50.000; N. N., tudi za ogrevanje cerkve 30.000; razni 59.500 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: Olga Valetič v počastitev Lije Stopar 10.000; Leopolda Rudež, Trst 10.000 lir.

Za misijon p. Kosa DJ: Antonija Sosič, Opčine 15.000 lir.

Za lačne: N. N., Opčine 10.000; N. N., Rupa 5.000 lir.

Za misijone: Pavla Gec 10.000; Ljudmila Kompare in Marija Volpi v spomin pok. Juste Volpi vsaka po 10.000; Marija Fabijan 10.000 lir.

Sporod od 28. febr. do 6. marca 1982

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Nediški zvon. 11.00 Mladinski oder: »Postelja gospoda Fibriha«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Na goriškem valu. 14.10 Sport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Gospodarska problematika. 9.30 Alternativna prehrana. 10.10 Koncert. 11.30 Beležka. 12.00 Kulturni dogodek; kako ti je ime? 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Otroški kotiček: Tik-tak. 14.30 P. Voranc: »Doberdob«. 15.00 Glasbeni ping-pong. 17.00 Kulturna kronika.

Torek: 8.10 Domači obrabi. 9.30 Ali ste že prebrali? 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Kulturno pismo; beležka. 14.10 Kotiček za mlade filateliste. 14.30 Pesmi brez besed. 14.55 Naš jezik. 15.00 Postni govor. 16.00 Koder teče, ondod moči. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 O glasbeni umetnosti. 18.00 F. Kozak: »Punčka«, drama.

Sreda: 8.10 Slovensko planinsko društvo na Tržaškem. 9.30 Alternativna prehrana. 10.10 Koncert. 10.45 Oddaja za prvo stopnjo osnovne šole. 11.30 Literarni listi. 12.00 Pod Matajurjan; beležka. 13.20 Cecilijanka 81: zbor iz Sel na Koroškem, zbor Fantje izpod Grmade, zbor Bilje-Orehovlje-Miren. 14.10 Otroški kotiček: S knjižne police. 14.30 P. Voranc: »Doberdob«. 16.00 Zimske slike. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Pianistka Rosanda Kralj. 18.10 Slovenska literatura v Italiji. 18.40 Iz beležke Miroslava Košute.

Četrtek: 8.10 Doma in na tujem. 9.30 Psihološki utrinki. 10.10 Koncert. 10.45 Oddaja za 2. stopnjo osnovne šole. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Od Milj do Devina; beležka. 13.10 Mladi pred mikrofonom. 14.55 Naš jezik. 15.00 Jugosl. izvajalci. 16.00 Primorska duhovščina pod fašizmom. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Harfistka Patrizia Tassini. 18.00 Četrtkova srečanja. 18.30 Sodobne slovenske novele.

Petek: 8.10 130 let Družbe sv. Mohorja. 9.30 Svet se vrti počasi. 10.10 Koncert. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 11.30 Literarni listi. 12.00 Na goriškem valu; beležka. 13.20 Četrtkova srečanja. 14.10 Otroški kotiček: Kje je napaka? 14.30 P. Voranc: »Doberdob«. 15.00 Postni govor. 15.15 Film in filmska glasba. 16.00 Svet za obzorjem. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladinski zbor iz Maribora. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Kako ti je ime?

Sobota: 8.10 Tudi starost je lahko lepa. 9.30 Fleši mimogrede... 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Oddaja o Reziji; beležka. 14.10 Mladi pisci. 14.30 Poslušali boste. 14.55 Naš jezik. 15.00 Začnimo s črko A. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Deželni solisti in zbori. 18.00 Recital S. Starešiniča. 18.45 Vera in naš čas.

Postni govori 1982

Kakor lani je tudi letos predmet govorov sv. maša. Postni govori so na radiu Trst A vsak torek in petek ob 15. uri.

Petek 26. februarja: Vrednost in važnost sv. maše (dr. Lojze Škerl).

Torek 2. marca: Zahvalna daritev (dr. Janez Vodopivec).

Petek 5. marca: Pogovor z drugimi kristjani o sv. maši (dr. Janez Vodopivec).

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA **Korzo Verdi, 51**

Telefon: 84206 - 84207 - 85383

Telefon menjalnice: 83909

Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI